

[Aage Fogh.]

få bryggerier og spiritusfabrikker og nogle få indførselssteder. Derfor er jeg stor tilhænger af for det første, at vi har en meget høj spiritusskat, men for det andet, at vi ikke beskatter spiritussen efter det sted, den nydes. Det er helt urimeligt, at hvis spiritussen nydes under gode og rimelige forhold, lægges der høj skat på den, men hvis den nydes på smugkroer og lignende steder, letter man beskatningen.

Det er derfor med stor glæde, at jeg kan konstatere, at i det udvalg, der forhandlede om restaurationsskatten, var der i virkeligheden flertal for at få en meget væsentlig part af restaurationsskatten over på kilden. Det ærede medlem hr. Weikop ved, at hvis han ikke var gået imod, ville både venstre, retsforbundet, det radikale venstre og nogle af socialdemokraterne — hvis partiet havde givet tilladelse dertil — være tilhængere af, at man gik over til kildebeskatning.

Sådan er situationen i dag, det er der ingen grund til at lægge skjul på, og derfor beklager jeg ikke, at de forslag, der er stillet af den højtærede finansminister, ikke blev gennemført, for de var i virkeligheden ikke værd at gennemføre. De havde ikke udryddet nogle af de onder, der i dag klæber ved restaurationsskatten. Jeg giver tid til efteråret, så må vi rejse sagen igen, og med den stemning, der var i udvalget, er jeg sikker på, at man i løbet af forholdsvis kort tid i det høje ting vil forstå, at dette at have en høj standard på vore restaurationer og beværtninger er meget, meget vigtigt, men det er afhængigt af, at vi lægger vor skatte-lovgivning sådan til rette, at man ikke fremmer smugdrikkeri og andre uheldige former for drikkeri her i landet. Hvis det ærede medlem altså vil ændre sin stilling, tror jeg, at der er store muligheder for, at vi, når vi mødes igen til efteråret, kan skaffe bedre vilkår for restauratørerne, end vi byder dem nu på dette område.

Niels Andersen: Jeg kan på retsforbundets vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, som er stillet af handelsministeren, og som er tiltrådt af udvalget som helhed eller af dets flertal, hvorimod jeg må anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti.

Udvalgets ærede ordfører har meget nøje

gennemgået ændringsforslagene og omtalt lovforslaget i sin helhed således, at jeg ikke behøver at omtale det nærmere.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro nævnte, at retsforbundet ved lovforslagets første behandling havde udtrykt nogen ængstelse med hensyn til oprettelsen af kæderestauranter. Han sagde i denne forbindelse, at det på dette som på så mange andre områder var det „store socialdemokrati“, der havde fået magten. Også jeg sagde ved lovforslagets første behandling, at hvis man kunne indføre disse kæderestaurationer, således at man gjorde de københavnske folkekøkkener overflødige, var det vist en god gerning, man dermed gjorde, således at jeg dog ikke har lagt mig fast på, at man ikke skulle tillade disse kæderestaurationer. Med hensyn til kæderestaurationer, som kolliderer med næringslovens § 26, har jeg helt på linje med det ærede medlem hr. Aage Fogh ladet mig overbevise af handelsministeren om, at der virkelig er et behov for sådanne billige spisesteder, og det bliver antagelig i første omgang kun København, det drejer sig om. Jeg har sådan set ikke noget imod, at man får disse billige spisesteder; hvis man samtidig kunne få de underskudsgivende folkekøkkener ophævet, har man for så vidt slået to fluer med ét smæk.

Det forekommer mig at være noget misvisende, når man ved et ret omfattende lovkompleks, som der i meget vid udstrækning er enighed om, blot fordi der er et par punkter, hvor der er divergerende opfattelser, af det ærede medlem hr. Vagn Bro får dette slynget ud, at det er „det store socialdemokrati“, der har fået magten. Jeg tror ærlig talt, at det er gået venstre helt i blodet, at man skal slynge dette ud, for at venstrebladene kan få noget til deres overskrifter; der kan efterhånden ikke komme en venstremand på talerstolen, uden at man hører noget i den retning. Jeg vil gerne advare imod den slags ting, og jeg synes i øvrigt, at der kan være grund til, at vi i fællesskab kan være glade over den saglige måde, lovforslaget er blevet behandlet på, og det store resultat, der faktisk foreligger, således at vi forhåbentlig kan gennemføre loven i enighed ved tredje behandling.

Med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Weikop rejste vedrørende re-